

de schriftuurlijke gegevens over schepping, zondeval en verlossing'. Hiermee doelde Jonker op de wijsbegeerte der wetsidee, die hij blijkbaar (anders dan Sizoo en Hooykaas) wel zag als een geschikt kader voor christelijke wetenschap.

168 Het was echter lang niet voor iedereen aan de v u duidelijk wat de eenheid op basis van beginselen nu concreet betekende voor de vakwetenschappen. Een nieuwe aanzet tot gezamenlijke bezinning op de betekenis van de gereformeerde beginselen voor de wetenschap en de wetenschapsbeoefening aan de v u werd gegeven in 1959. Er werd toen een senaatscongres belegd waar werd gesproken over dit thema aan de hand van referaten van hoogleraren uit verschillende vakgebieden.¹¹⁷ Jonker hield een voordracht waarin hij zocht naar antwoorden op een viertal vragen: '1^e hoe en waarin beïnvloeden geloof en natuurwetenschap elkaar? 2^e zijn er resultaten van die beïnvloeding aan te wijzen? 3^e liggen deze eventueel op een nader aan te geven deelgebied van de natuurwetenschap? 4^e moet men genoeg nemen met de uitspraak dat voor een christen alles "anders" is, maar dat dit "anders zijn" niet aantoonbaar is met wetenschappelijke methoden?'¹¹⁸

Jonker was van mening dat geloof en natuurkunde elkáár beïnvloeden, onder andere in de 'interpretatie' van de in de theorie gevonden verbanden tussen fundamentele begrippen in hun relatie tot de geschapen werkelijkheid. Voorbeelden hiervan waren te vinden bij Kepler, die – alhoewel hij niet tot een 'verklaring' kwam van de door hem gegeven baan-beschrijving van planeten – toch onder de indruk was van de regelmaat in de natuur, waarin hij Gods gedachten meende te lezen, en bij Newton, die de begrippen absolute plaats en tijd fundeerde in de 'alomtegenwoordigheid en eeuwigheid van God'.¹¹⁹ Deze voorbeelden lieten volgens Jonker zien dat een 'interpretatie' van een theorie, 'die de verhoudingen van de ingevoerde begrippen en hun onderlinge samenhang tot de werkelijkheid poogt vast te leggen niet alleen noodzakelijk is, maar tevens de directe verbinding kan leggen met de levens- en wereldbeschouwing'.¹²⁰ Dat hoefde niet zo direct als bij Kepler of Newton: 'De kortsluiting die ontstaat bij een direct teruggaan tot de gedachten of de zintuigen Gods moet dan m.i. vermeden worden en vervangen door een die de verbinding legt met een uit de levens- en wereldbeschouwing opgebouwde theoretische verantwoording daarvan in een algemene christelijke wijsbegeerte.'¹²¹ 'De mogelijkheid van christelijke wetenschap [ligt] in de interpretatie van